

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 547/2021-21

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla (sudca spravodajca) a zo sudcov Petra Straku a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného Matejka & Haluška s. r. o., Lazovná 20, Banská Bystrica, proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 41Cob/189/2017 z 19. decembra 2018 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 23. decembra 2020 domáha vyslovenia porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa 46 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky, práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 ústavy a práva na pokojné užívanie majetku podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozhodnutím odvolacieho súdu v civilnom spore. Okrem toho sťažovateľ žiada napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie.

II.

2. Žalobca si na okresnom súde v civilnom spore proti sťažovateľovi ako žalovanému uplatnil žalobou nárok na náhradu ušlého zisku. Vo vzťahu k základu nároku žalobcu z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalobca ako predávajúci so sťažovateľom ako kupujúcim uzatvorili kúpnu zmluvu, predmetom ktorej bol záväzok sťažovateľa odobrať od žalobcu ako predávajúceho minimálne 250 m³ smrekových lamiel mesačne a minimálne 750 m³ smrekových lamiel štvrťročne. Nebolo dohodnuté, ktorá zo zmluvných strán je povinná spracovať štvrťročný plán dodávok. Plán dodávok bol dohodnutý len na prvý štvrťrok 2008. V nasledujúcich štvrťrokoch 2008 sťažovateľ od žalobcu lamely v dohodnutom množstve neodobral.

3. Zistený skutkový stav bol okresným súdom posúdený tak, že sťažovateľ mal povinnosť odobrať lamely v dohodnutom množstve. Okresný súd dospel k záveru, že sťažovateľ si svoju povinnosť odobrať dohodnuté množstvo lamiel nesplnil. Vo vzťahu k základu nároku okresný súd riešil otázku, či bolo povinnosťou žalobcu podľa § 384 ods. 1 Obchodného zákonníka zakročiť tak, aby mu nevznikla škoda stratou na zisku. Túto otázku okresný súd posúdil tak, že zákon určuje povinnosť poškodeného zakročiť proti hroziacej skutočnej škode, no nie proti vzniku škody ušlým ziskom. Vo vzťahu k výške škody žalobca tvrdil, že neodobratím dohodnutého množstva v prvom a v druhom štvrtroku mu ušiel skutočný zisk, no žiada len abstraktný ušlý zisk podľa § 381 ods. 1 Obchodného zákonníka. Výška abstraktného ušlého zisku bola skutkovo sporná, čo viedlo k nariadeniu znaleckého dokazovania, z ktorého vyplynulo, že abstraktný ušlý zisk v tomto prípade nemožno určiť. Žalobca žalobu zmenil a uplatnil si skutočný ušlý zisk. Okresný súd žalobe rozsudkom z 27. júla 2017 vyhovel a sťažovateľa zaviazal zaplatiť žalobcovi 36 697,30 eur.

4. Proti rozsudku okresného súdu podal sťažovateľ odvolanie. Krajský súd ústavnou sťažnosťou namietaným rozsudkom potvrdil rozsudok okresného súdu. Nestotožnil sa s odvolacou argumentáciou sťažovateľa, ktorá sa týkala výkladu kúpnej zmluvy, a uviedol, že došlo k jej riadnemu uzavretiu a bol určito dojednaný záväzok sťažovateľa na minimálny odber lamiel. K námietke sťažovateľa týkajúcej sa toho, že v súvislosti s tým, že žalobca namiesto abstraktného ušlého zisku zmenou žaloby žiadal skutočný ušlý zisk, mal byť použitý § 327 ods. 2 Obchodného zákonníka, podľa ktorého na spôsob zmeny plnenia dlhu zvoleného veriteľom (žalobcom) sa vyžaduje súhlas dlžníka (sťažovateľa), krajský súd uviedol, že toto ustanovenie nemožno aplikovať na nárok na ušlý zisk. K námietke sťažovateľa o nesplnení si zakročovacej povinnosti žalobcu krajský súd uviedol, že sťažovateľ nepreukázal svoje tvrdenie, že žalobcu vyrozumel o ukončení zmluvy, a preto nebola splnená oznamovacia povinnosť ako predpoklad zakročovacej povinnosti žalobcu. Krajský súd sa ďalej stotožnil s určením výšky ušlého zisku podľa znaleckých posudkov. K sťažovateľom prednesenej námietke premlčania krajský súd uviedol, že podanie žalobcu nebolo zmenou žaloby, ale iba zmenu právnej kvalifikácie nároku, a preto bol správne posúdený začiatok plynutia premlčacej doby nie od tohto podania, ale od podania žaloby.

5. Sťažovateľ podal proti rozsudku krajského súdu dovolanie, a to podľa § 420 písm. f) Civilného sporového poriadku, keď bol toho názoru, že jeho postupom došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, a to z dôvodu, že sa nevysporiadal s jeho podstatnými odvolacími námietkami. Okrem toho ako ďalší dovolací dôvod uviedol § 421 ods. 1 písm. b) Civilného sporového poriadku, keďže rozhodnutie krajského súdu záviselo od vyriešenia v dovolaní sformulovaných právnych otázok, ktoré v rozhodovacej praxi ešte neboli vyriešené. Najvyšší súd dovolanie uznesením odmietol z dôvodu, že odôvodnenie rozhodnutia krajského súdu nie je nedostatočné a nepreskúmateľné, pretože ako celok s rozhodnutím súdu prvej inštancie spĺňa parametre zákonného odôvodnenia rozhodnutia. Najvyšší súd uviedol, že z odôvodnenia rozhodnutia krajského súdu sú zrejme podstatné dôvody potvrdenia rozhodnutia okresného súdu. Dodal, že nestotožnenie sa s právnym názorom krajského súdu nemôže viesť k záveru o nepreskúmateľnosti, zjavnej nedôvodnosti či zmätočnosti dovolaním napadnutého rozhodnutia.

III.

6. Podľa sťažovateľa napadnuté rozhodnutie krajského súdu porušilo jeho základné práva, keďže krajský súd sa nezaoberal jeho podstatnými námietkami, ktoré znova zopakoval v ústavnej sťažnosti a ktoré sa týkali výkladu medzi ním a žalobcom uzavretej zmluvy a s tým súvisiacej existencie a zániku jeho záväzku voči žalobcovi, neexistenciou príčinnej súvislosti medzi jeho povinnosťou a vznikom ušlého zisku žalobcu, nepreukázaním výšky ušlého zisku, spôsobenia ušlého zisku samotným žalobcom, nesplnením zakročovacej povinnosti žalobcu pri vzniku ušlého zisku a premlčaním nároku žalobcu v súvislosti s jeho podaním, ktoré sťažovateľ interpretuje ako zmenu žaloby. Sťažovateľ rozsiahlo reprodukuje svoje odvolacie námietky a následne interpretuje odôvodnenie krajského súdu, v ktorom identifikuje nedostatočnosť jeho argumentácie. Podľa sťažovateľa všetky jeho odvolacie argumenty si vyžadovali poskytnutie jasnej, adresnej a argumentačne korektnej odpovede v odôvodnení rozhodnutia.

IV.

7. Ústavná sťažnosť sťažovateľa je v podstate zopakovaním časti jeho argumentácie, ktorou v dovolaní odôvodnil naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 420 písm. f) Civilného sporového poriadku, podľa ktorého dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Na túto jeho argumentáciu najvyšší súd reagoval tak, že nedostatočnosť odôvodnenia považoval za nesprávny procesný postup, ktorým možno znemožniť procesné práva v miere porušenia práva na spravodlivý proces. Preto aj následne skúmal, či sú námietky sťažovateľa voči odôvodneniu rozhodnutia krajského súdu dôvodné, teda či toto rozhodnutie trpí vadou nedostatočného odôvodnenia. Najvyšší súd dospel k záveru, že tomu tak nie je, nepovažoval za splnený dovolací dôvod podľa § 420 písm. f) Civilného sporového poriadku a jeho dovolanie odmietol.

8. Sťažovateľ mal na ním tvrdené nedostatky ústavnou sťažnosťou namietaného rozhodnutia krajského súdu právny prostriedok nápravy, ktorým bolo ním využité dovolanie, pričom právomoc na prerokovanie dovolania mal najvyšší súd, ktorý aj túto svoju právomoc v rozhodnutí o dovolaní sťažovateľa konštatoval a vysporiadal sa s ňou tak, že námietky sťažovateľa voči kvalite odôvodnenia ústavnou sťažnosťou namietaného rozhodnutie krajského súdu nepovažoval za dôvodné. Preto nie je daná právomoc ústavného súdu na prerokovanie ústavnej sťažnosti sťažovateľa voči namietanému rozhodnutiu krajského súdu a z tohto dôvodu bola ústavná sťažnosť podľa § 56 ods. 2 písm. a) v spojení s § 132 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov odmietnutá.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 14. októbra 2021

Robert Šorl
predseda senátu